

„Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük.” Máté 7,12

Határtalan cigánymisszió

Jézus életpéldája, missziói parancsa lebontatja azokat a falakat, átívelteti azokat a határokat, amiket mi húzunk emberek, nemzetek, csoportok, országok közé, és megajándékoz az egymásra találás, az egymás értékei fölfedezése, a szeretetkapcsolat építése örömeivel. Ezen építésnek végtelenül sok útja van – ebből mutatunk most be kettőt.

Pünkösdi cigánymisszió a Kárpát-medencében

A Magyar Pünkösdi Egyház Országos Cigánymisszió (továbbiakban: MPE OCM) alapjainak letétele egészen 1959-ig vezethető vissza, amikor is egy cigány édesanya megtért, majd 1961-ben csatlakozott az 1929-ben alapított békési pünkösdi gyülekezethez. Ezt követően a békési gyülekezeti közösség életének részévé vált a cigányok felé irányuló szolgálat. A cigány közösségek nyitottsága, hitéleti szüksége és a közöttük végzett szolgálat eredményeképpen 1996-ban hivatalosan is megalakult a pünkösdi cigánymissziója, amelynek vetőjévé Durkó Albertet kérte fel az egyházi közösség.

A misszióvezető már a megalakulást követő esztendőben megszervezte a Cigány Keresztény Népfőiskolát, amelynek céljaul tűzte ki a cigány gyülekezeti vezetők képzését a Kárpát-medencében. Ebben a formában már 1997-ben Magyarország határát átlépve Délvidéken több helyszínen is megszervezte a cigány vezetők képzését. A MPE OCM megalapításától prioritásként kezeli a Kárpát-medencében élő magyarság és a magyar ajkú cigány közösségek megsegítését, támogatását, így önálló gyülekezet-plántálási szolgálatot is végez Felvidéken, Délvidéken, Erdélyben, valamint támogató partnerként segíti a Kárpátalján működő gyülekezeti közösségeket.

A folyamatos nemzetközi együttműködéseknek köszönhetően az MPE OCM aktív részvételével 2014-ben Budapesten megrendezték az első Európai Cigánymissziós Konferenciát, majd ezt követően, még ebben az esztendőben hat ország összefogásával létrejött az Európai Cigánymissziós Hálózat, amelynek tagjai: Bulgária,

Finnország, Horvátország, Magyarország, Románia és Szerbia. A Második Európai Cigánymissziós Konferenciát már az MPE OCM szervezte 27 ország és 210 fő cigánymissziós szakember, egyházi vezető közreműködésével.

Fotók: Gavra Róbert

A közösségépítés és az egymásra találás öröme tovább lendítette a pünkösdi cigánymissziót, így megrendeztük az I. Kárpát-medencei Cigánymissziós Konferenciát (2023. május 27.), majd a másodikat (2024. április 20.), amely kapcsán közös akarattal életre hívtuk a Kárpát-medencei Cigánymissziós Fórum szakmai munkacsoportját, amelynek feladata a további együttműködés, közös gondolkodás elősegítése. A résztvevő országok (Horvátország, Magyarország, Románia, Szer-

bia, Ukrajna) mellett, további résztvevők érkeztek Amerikából és Finnországból is. Az események különleges szakmai és lelki erővel bírtak, hiszen a magyar ajkú határon túli cigány közösségek a krisztusi szeretet és összetartozás jegyében szólítottak meg és ölelheték át egymást lélekben.

Megtapasztaltuk, hogy az evangélium hirdetésében nincsenek és nem is lehetnek határok. Látjuk, ahogy az evangélium ereje átforgalmazza az egyének és közösségek életét, alakítja a gondolkodásukat, fejleszti a személyiségüket, sőt javítja szociális, társadalmi helyzetüket is.

Értjük azt is, hogy a Kárpát-medencében élő főleg magyar ajkú cigány közösségek összefogása határozottan nemzetösszetartó erő. Látjuk azt is, hogy számos esetben a határon túli magyar ajkú cigányközösségek halmozottan hátrányos helyzetben élnek, a gyülekezetek nem kapnak kellő figyelmet, törődést. Az MPE OCM eltökélten dolgozik azon, hogy ez megváltozzon.

Szándékunkat tovább erősíti az a nemzetstratégiai elköteleződés is, amelyet Magyarország kormánya képvisel a Kárpát-medencében élő magyarság, köztük a magyar ajkú cigányság felé.

Célunk a Kárpát-medencében élő, elsősorban magyar ajkú cigány közösségek, gyülekezetek megszólítása, nemzeti és szakmai együttműködések generálása, holisztikus módon történő támogatása, valamint a keresztény értékeken alapuló összefogás továbbépítése. Célunk továbbá, hogy a magyar cigány közösségek lelki életét, az anyaország iránti kötődését, valamint identitását továbbberősítsük.

Surman László

„Az utamból fakadóan vált szenvedélyemmé jelen lenni, segíteni”

Azt mondják, hogy mindennek van szezonja, Isten ígéjében pedig azt mondja, hogy „mindennek megvan a maga ideje”. (Préd 3,1) Tél, tavasz, nyár és ős nemcsak a természetben váltakoznak, hanem életünkben ugyanígy megéljük ezeket az évszakokat. Érdekes, hogy 2013 januárja, amikor új kolléganőmmel megismerkedve először jártam Romániában, nekem épp az egyik nyaram volt.

Tóth Tündének hívnak és hivatalosan tizenkét éve dolgozom a Baptista Szeretetszolgálat és az Észak-Karolina-i Baptists on Mission szervezetek munkatársaként cigánymisszióban, főleg Romániában, de Ukrajnában és Magyarországon is. Sok mindennel találkoztam eddigi szolgálatom során, mivel azonban én magam is a cigánytelep széléről, nehéz gyerekkorból jöttem, korán megtanultam, hogy az idő múlásával bizonyos hiányosságok végigkísérnek minket ebben a megtört életben. Megértettem, hogy a Teremtő, teremtményét használva szeretné emlékeztetni a világot, hogy ő még a téli hidegben is mindenben uralkodik, és a láthatatlanban öltenek testet az élet legszebb csodái. Törőtségetem felhasználva tette valósággá bennem, hogy „*akik Istent szeretik, azoknak minden a javukra van.*” (Róm 8,28) Értelmet adott ezzel minden fájdalomnak. És Isten jól kitalálta! Mert aztán pontosan az utamból fakadóan vált szenvedélyemmé jelen lenni, segíteni, gyógyulást hozni a fájdalom közepette. Örülök, hogy az adományozások mellett ezt úgy tehetem meg, hogy gyerekeket tanítok, lelkipázként együtt imádkozok nőtestvéreimmel, vagy énekelve örülünk együtt az Úr előtt. Máskor amerikai csoportokat koordinálunk csapatunkkal a misszióban, vagy csak főzők mások öröme. A munkám az életem, amiben vallom, hogy Isten szeretetének burka vesz körül. Minden nap soha vissza nem térő lehetőség az embereknek az igazságra, hogy megtudják, ki is Isten valójában. Ez arra ösztönöz, hogy küzdjek a pillanatért, legyen az a rám bízottak lehetősége egy jobb életre, az örök életre.

Fotó: Storm Frith

Romániában, Székelyhídon többezren laknak reményvesztettségben, elképesztő szegénységben. A pénz-, ruha-, élelmiszerosztások önmagukban nem jelentenek segítséget. Ám mivel mi már átélhettük Isten életet átformáló erejét, így együttműködve a helyi gyülekezettel próbáljuk elvinni az evangéliumot az emberek közé. Évente több önkéntes csoport jön Amerikából ide pénzt és időt áldozva, és tanítják, szeretik őket. Sok minden történik egy hét leforgása alatt. A Bibliára alapozva tanításokat viszunk a közösségekbe. Esténként összegyűlünk a helyi imaházban, hogy vigasztaljuk, erősítsük és megújulásra hívjuk a megfáradt lelkeket. Emellett öt másik környező faluban is tartunk tanításokat, istentiszteleteket, női/ferfi alkalmakat, gyerekórákat. Más csoportok orvosi segítségnyújtás céljából érkeznek. Ingyenes vizsgálatokat és gyógyszerellátást biztosítanak. Olykor még építkezési csoportjaink is akadnak. Örömem és hálám, hogy az elmúlt tíz évben, nem csak az amerikaiaknak, de a helyi vezető férfiak buzgóságának is köszönhetően már minden faluban van imaház. Istennek legyen érte a dicsőség! Évközben az állandó istentiszteleti alkalmak mellett minden szombatn férfi bibliaóra és női imaalkalom van. Kilenc éve januártól–márciusig a gyülekezet minden héten élelmiszert oszt a kritikus szegénységben élő családoknak, akiket meglátogatva lehetőségünk van beszélgetni és imádkozni velük.

Ukrajnába, hosszú évek után, a háború adott lehetőséget a visszatérésre, és így

Kárpátalja is lopott egy darabot a szívemből. Ebben az időszakban jött szembe velem egy idézet *Augustinustól*: „*Benned égnie kell annak, amit lángra akarsz lobbantani másokban.*” Elgondolkodtam. Mi az, ami bennem ég? Mi az, amire Ukrajnának olyan nagyon szüksége van belőlem? Békesség. De hogyan? Amikor mindenfelől csak a nyomorúság fogad minket, nyugalomunk csak magától a Békességtől jöhet! Krisztus az, aki mindig és mindenkor, minden értelmet meghaladó békességet tud adni. (Filippi 4,7) Ebben bízva kezdtük meg az erőnkön felüli szolgálatot. Először csak orvosi csoportokkal mentünk Kárpátaljára, és a testi szükségek megoldása mellett próbáltunk lelkileg is segíteni. Később aztán ebből fakadóan nyíltak ajtók, és mára már gyerektáborokat is tartunk egy-egy faluban, közösségekben, cigánytelepen. Idén is izgatottan készülünk.

Tizenkét év. Nem fogynék ki a szóból, ha arról írnék, hogy mit kaptam eközben a majd nyolcvan éves Piroska mamától, a törött karú öreg Vologjától, a mindig küzdeni kész tízéves Benitől, olyan sok történetem van... Jönnek-mennek az emberek, csoportok, és ajándékom a fárasztó napok végén, hogy élvezhetem a szívekben suhanó változás szelét, ami minden nappal jobban érzeti velem, hogy milyen áldott is vagyok, és időről időre megerősít abban, hogy bizony, érdemes csinálni, mert „*egy tél sem tart örökké, a tavasz sem hagyja ki a sorát.*” (Hal Borland)

Tóth Tünde

Kedves Olvasó!

A Tükör eddigi számai az interneten a www.cimok.hu weboldalon érhetőek el.

Köszönettel fogadjuk észrevételeiket, javaslataikat az info@cimok.hu címen. Hálások vagyunk, ha ezzel is segítik a cigánymisszió ügyének előmozdítását.